

Emne: Cubakrisen

Telegram fra Cubas premierminister Fidel Castro til den sovjetiske ministerpræsident Nikita Khrustjov den 27. oktober 1962

Kære kammerat Khrustjov!

Ud fra en analyse af den nuværende situation og de oplysninger, vi råder over, anser jeg en [amerikansk] aggression inden for de næste 24-72 timer for næsten uundgåelig.

Denne aggression har 2 mulige varianter:

1. Mest sandsynlig er et angreb fra luften mod bestemte mål alene med henblik på disses tilintetgørelse.
2. Mindre sandsynlig, men dog ikke umulig, er en direkte invasion i vort land. Jeg tror, at denne variant vil kræve en stor tropestyrke, hvilket kan holde aggressor tilbage, og desuden ville en sådan aggression blive mødt med harme i verdensoffentligheden.

De kan være overbevist om, at vi vil sætte os fast og bestemt til modværge, uanset aggressionens form.

Nu vil jeg gerne i nogle få ord udtrykke min strengt personlige mening i anledning af de igangværende begivenheder.

Hvis der kommer en aggression i den anden variant, og imperialisterne angriber Cuba med det mål at besætte Cuba, så vil den iboende fare i en sådan aggressiv politik være så stor for hele menneskeheden, at Sovjetunionen derefter ikke under nogen omstændigheder bør tillade, at der skabes betingelser for, at imperialisterne kan rette et atomart førsteslag mod Sovjetunionen.

Jeg siger dette, eftersom jeg mener, at imperialisternes aggressivitet er yderst faretruende.

Hvis de foretager et angreb mod Cuba – denne barbariske, ulovlige og amoralske handling -, så ville det være et passende tidspunkt til at benytte sig af den lovlige ret til selvforsvar og overveje at eliminere denne fare for altid. Hvor tung og forfærdelig denne beslutning end måtte være, så er der efter min mening ingen anden udvej. Denne min mening grunder sig på udviklingen af denne aggressive politik, hvor imperialisterne hverken ænsen den offentlige mening eller nogen principper og ret: de blokerer havene, krænker luftrummet og forbereder angreb, medens de på den anden side afskærer enhver mulighed for forhandlinger, uanset at de kender alvoren af konsekvenserne.

De var og er en utrættelig forsvarer af freden, og jeg forstår, hvor bitre disse stunder er, hvor Deres overmenneskelige anstrengelser i kampen for fred er alvorligt truet.

Dog vil vi til det sidste øjeblik håbe på, at freden vil blive bevaret, og vi vil gøre alt, hvad der står i vor magt herfor, men samtidig har vi et realistisk syn på situationen og er rede til at møde enhver prøvelse med beslutsomhed.

Jeg udtrykker endnu en gang hele vort folks grænseløse taknemmelighed over for det sovjetiske folk, som har udvist en så broderlig gavmild instilling over for os. Jeg udtrykker også min beundring og dybe taknemmelighed over for Dem personlig og ønsker Dem held og lykke med Deres store og ansvarsfulde gerning.

Med broderlig hilsen

Fidel Castro